

Hoe kunnen we leghaantjes sparen?

nieuws

De doorgedreven selectie tussen vlees- en legkippen heeft een dier voortgebracht waarvan we niet goed weten wat we er mee aan moeten. De leghaan levert ons geen eieren op, maar veel vlees zit er ook niet aan. Vandaag worden de haantjes onmiddellijk gedood als ze uit het ei komen, maar de maatschappelijke weerstand tegen die praktijk maakt dat er naar alternatieven wordt gezocht. In de nieuwe Eos Tracé worden die alternatieven onder de loep genomen.

6 AUGUSTUS 2019 – LAATST BIJGEWERKT OM 14 SEPTEMBER 2020 14:51

Lees meer over:

pluimveehouderij

dierenwelzijn

De doorgedreven selectie tussen vlees- en legkippen heeft een dier voortgebracht waarvan we niet goed weten wat we er mee aan moeten. De leghaan levert ons geen eieren op, maar veel vlees zit er ook niet aan. Vandaag worden de haantjes onmiddellijk gedood als ze uit het ei komen, maar de maatschappelijke weerstand tegen die praktijk maakt dat er naar alternatieven wordt gezocht. In de nieuwe Eos Tracé worden die alternatieven onder de loep genomen.

De leghaan is letterlijk een pechvogel. Hij legt uiteraard geen eieren, maar veel vlees zit er ook niet aan, toch niet in vergelijking met vleesrassen. Economisch gezien valt er dan ook weinig aan te verdienen met de leghaantjes. “Daarom dat ze meteen na het uitkomen en het bepalen van het geslacht verdelgd worden”, weet journalist Toon Lambrechts. In België en Nederland gebeurt dat met koolzuurgas (co2). Na een minuut hebben de onfortuinlijke haantjes het leven gelaten. “Zo’n 95 procent van de dode eendagskuikens worden ingevroren en als diervoeding gebruikt. In België gaat het om ongeveer vijftien miljoen haantjes per jaar, in Nederland veertig miljoen.”

“De haantjeskwesie is een lastig vraagstuk”, zegt Ruud Zanders, bezieler van het Kipster-concept. “Het raakt aan zowel milieuzorg als aan dierenwelzijn en ethiek. Uiteindelijk leek het ons beter de leghanen wel groot te brengen en hun vlees op de markt te brengen.” Maar uiteindelijk komt het punt dat ook die haantjes geslacht worden. De vraag is of een leven van vijftien tot zeventien weken in een fokkerij opweegt tegen de nadelen van het opkweken van leghaantjes. Die zijn veel minder rendabel dan rassen die specifiek voor vleesproductie geselecteerd werden.

Om tegemoet te komen aan de maatschappelijke druk om een einde te maken aan het ruimen van leghaantjes sleutelen onderzoekers aan methodes om het geslacht van een embryo te bepalen tijdens de broedperiode. Dat zou kwekers in staat stellen om de mannelijke embryo’s eruit te halen voordat de kuikens uit het ei kruipen. “Technisch gezien kan het al, maar er zijn nog enkele struikelblokken”, aldus Ferry Leenstra, ingenieur verbonden aan Wageningen Universiteit. Maar met de komst van de lasertechnologie zou daar verandering in kunnen komen.

Meer lezen? Hier vind je het volledige Eos Tracé-artikel.

Bron: Eos Wetenschap

VILT vzw

Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact

M • info@vilt.be

Volg ons op:

 screenreader.visit us on our facebook page: <https://www.facebook.com/vilt.nieuws/>

 screenreader.visit us on our linkedin page: <https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/>

 screenreader.visit us on our instagram page: <https://www.instagram.com/vilt.nieuws>

 screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws

 screenreader.visit us on our bluesky page: <https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social>

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |

[Privacy policy](#)

[Copyright](#)

[Cookie Policy](#)

[Cookie instellingen aanpassen](#)

Webdesign by Who Owns The Zebra